

თუ სხვა და რამდენიმე ათას კაცს ამხედრებდნენ წინააღმდეგ. მაგრამ სენაკის სამხარო აღმასკომის დასტური მდ. ახალი კალაპატის გასაქრებად საკმარისი ფარა და მეგრულენ წინააღმდეგობა არ გაუწევიათ.

ამ საქმის პრაქტიკულად მოგვარება კი იდგა თავის დასაწყისის ხილის უფროდამ 4 აპრილისთვის გაწვილ იქმნა ადგილობრივ და ახლო მდებარე თემების მიწა ხელი სრულად. დანაშაულის დღის მდებარე მშრომელი გლოხკაცობა, მუქი და თან ნიჭიერი შეიარაღებულნი გაემართნენ სამუშაოდ. არ დაჩინებულა სახლში ერთი კაცი, ყველა სამუშაოდ გამოვიდა. მეტის მიტღამაზე სურათს წარმოადგინდა სამუშაო ადგილი. ორი დღის მშობით აბნე გერქვა. ამ რიგად მოგვარდა ისეთი დიდი საქმი, სხალმწიფობის მასშტაბითა, რომლის გაკეთებაც სხვა დროს შიშველი იყო. ამ დღეს დარწმუნდნენ უკვე წინა თომბრეც კი, რომ კოლექტიური მუშაობას, საქმის სრულყოფას, სხარად რჩერგის დაკვირვებას, სარგებლობის მოტანა შეუძლია.

Agriola

მთავრობის მოქალაქე და განსარჩევლები
დაცხადი № 1.

სრულად საქართველოს ხაზოთა (ინტერნაციონალური) და განსარჩევლების საქართველოს ტერიტორიაზე წყალთა მეურნეობის განვითარების შესახებ.

საქართველოს ტერიტორიაზე წყალთა მეურნეობის წესები და რაციონალური დაყენებისათვის სრულიად საქართველოს სოც. საბჭოთა რესპუბლიკის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტი ადგენს:

1. წყალთა მთელი მეურნეობის განვითარება როგორც არსებულ სისტემათა ექსპლუატაციისა, ისე ახალი სისტემების მოწყობის მხრით გაერთიანებულ იქნეს ცენტრსა და ადგილობრივ მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატის წყალთა განყოფილებაში.

2. წყლის მეურნეობად ჩაითვლება: წყლის გაყვანა, მოარწყვა, დაშრობა, კანალიზაცია, მდინარეთა მოვლა-გარიგება, წყალდიდობასთან ბრძოლა და წყლის ვარდნის ძალის გამოყენება.

3. მიწათმოქმედების კომისარიატის წყალთა განყოფილების მოვალეობას შეადგენს:

- ა) წყლის სარგებლობისა და წყალთა-მშენებლობის საერთო გეგმის შედგენა;
  - ბ) წყალთა მეურნეობის საერთო გეგმის შესადგენათ საკირო გამოკვლევების წარმოება (ჰიდროგრაფიული, ჰიდრომეტრიული, ნიადაგისა, საგემო ხატვა და სხვ.);
  - გ) გამოკვლევა, პროექტების შედგენა და წყალთა ახალი სისტემების აგება;
  - დ) წყალთა გამიჯვნა, ე. ი. არსებულ წყლის უფლებათა განსაზღვრა და ახალი წყალ-სარგებლობის ნებადართვის მიცემა;
  - ე) მეთვალყურეობა არსებული წყალ-სარგებლობისათვის და არსებულ წყალთა სისტემის რიგზე მოვლა-პატრონობა;
  - ვ) კანონმდებლობა წყალთა დარგისათვის;
  - ზ) წყალ-სარგებლობისათვის ფინანსურად მოგვარება (სამედიკო-ციო კრედიტ, სუბსიდია, წყლის გადასახადი).
  - ი) ინსპექციის გაწევა საკოოპერაციო (წყალთა ამხანაგობანი), საიჯარო და საკონცესიო წყალ-სარგებლობისათვის.
  - 4. წყალთა მეურნეობის ყველა სამუშაოს გაერთიანება მიწათმოქმედების კომისარიატის წყალთა განყოფილებაში უნდა მოხდეს ამა დეკრეტთან დართულ ინსტრუქციაში აღნიშნული წესით.
  - 5. დეკრეტი ესე ძალაში შედის დღიდან მისი გამოქვეყნებისა.
- საქართველოს საბჭოთა ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარე ფ. მახარაძე.

აღმასრულებელი კომიტეტის მდივანი თ. კალანდაძე.

1922 წ. აპრილის 12. ტფილისი-სასახლე.

ი ს ტ რ უ მ ც ი ა

წყალთა მეურნეობის სამუშაოთა განვითარების შესახებ.

1) დაველოდო სახალხო მეურნეობის უმაღლეს საბჭოს ყველა საქმე და წყალთა მეურნეობის ყველა სამუშაო, აგრძედე ყოველგვარი იარაღი და მასალა გადასცეს და ჩაბაროს ადგილობრივ საგანგებო, მიმდებარე კომისიას, რომელსაც დანიშნავს მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატის სახალხო მეურნეობის უმაღლეს საბჭოსთან შეთანხმებით, ხოლო არა უფიციანს ორი თვისა, კომისიის დანიშნვის დღიდან.

2) ყველა კრედიტო წყალთა მეურნეობისათვის და ნაშთი ამ კრედიტების სახალხო მეურნეობის საბჭოს აღრიცხვით, გადატანად იქნეს მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატის აღრიცხვაში, ცალკე სამუშაოთა გადაცემისდაკვალად.

3) სახალხო მეურნეობის უმაღლეს საბჭოს მთელი შტატი წყალთა მეურნეობისა როგორც ცენტრში, ისე ადგილობრივ, გადავიდეს სამუშაოთა გადაცემისდაკვალად, მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატის გამგებლობაში.

4) დაველოდო მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატს ერთი თვის განმავლობაში უმაღლეს სახალხო მეურნეობის საბჭოს მიერ ყველა საქმისა და სამუშაოს სრული ჩაბარების დღიდან, წარმოადგინოს პროექტი დებულებების საქართველოს სოც. საბჭოთა რესპუბლიკის წყალთა მეურნეობის შესახებ და აგრძედე მისი შტატები.

საქართველოს საბჭოთა ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარე ფ. მახარაძე.

აღმასრულებელი კომიტეტის მდივანი თ. კალანდაძე.

1922 წ. აპრილის 12. ტფილისი-სასახლე

თეატრი ჭ ხელოვნება

სახელმწიფო მე-2-ე კონსერვატორია.

არ ვციტ რა პირობებშია სახელმწიფო მე-2-ე კონსერვატორიის პედაგოგიური ნაწილის მდგომარეობა, სამწუხაროდ მე საშეაღება არ მომიცა ერთხელ მიხეც დავსწრებოდი მოწვევითა სად მოგებს, მაგრამ ერთი კვირა კონსერვატორიის დირექტორს მასწავლებელთა შეხვედრებში იხეც პარტიის მოწვევას როგორც პიროვ დროსდოვი (რონილი), ილჩენკო (სკრიპკა), ცოვინოვი (cello), ამის თვებშია, რომ დირექტორი (დოლონის პედაგოგიური ნაწილი დაყენოს სათანადო სიმბლენზე, მანამ კი საქმის სათავეში მდგომნი (მოქ. არკუვილი, აბაშიძე, მარათაშვილი) ბერს მუშაობენ სახეატორი საქმის განსაძიერებლად. დიდი ხანი არ არის მის შემდეგ, რაც ფლამანო-ულ სეს წავლენლიდნ გადგათა კონსერვატორიათ, ამ მოკლე დროის განმავლობაშია, მიუხედავად ხელის შემშლელ პირობებისა, შეიქმნა ზედმიწევნით ტფილისში გამორჩენილ არტიტიულ ძლებიდან და მისცა რომდენიმე კმერული საღამოები სინტერესო პროგრამით.

ამ დღებში კონსერვატორიის დარბაზში შესდგა clavier bend პროფ. დროსდოვის მე რკვი აღენაშენ, რომ პიანისტო უფრო იმარჯვებს ლისტის ნაწარმოებში. მის მიერ შესრულებული ლისტის ფანტაზია „ელა წმ. ფრანცისკის წყლებზე“—სამაგალითო იყო, რა კარგია. დინამიური ასახვა შესრულებში. ქარიზალი და მისი თანდონობითი დაცხობა. კარგათ იქნა შესრულებული. ვანერ-ლისტის პრაფრისი J soldens libes tod (იხოლდის სიკვდილი ოპერა ჟრისტინ და იხოლდის დიონა). აქ ცო თანდათანობით ზრდა, რომელიც ახასიათებს იხოლდის სტრქიურ სიყვარულს ტრისტანთან. მოხდინლად იყო შესრულებული ლისტის ფანტაზია მოიარტის სიტუებზე ოპერად ნ. დონ-ტუნი.

ერთი სიტყვით ლისტის ნაწარმოებნი, რომელიც მოითხოვან დიდ მომზადებას, იხერხება დროსდოვის. შემიხსნა ნაწარმოები კი, რომელიც მოითხოვს სიღრმეს და არა ჩარეგან ბრწყინვალეობას, ვერ უდგება დროსდოვის შესრულებას. ამიტომ მკრთალად შესრულდა შემნის განთქმული ფანტაზია C dur და კარგათ ჩრტი წინმოზრდელი. შენის სიუატირდნ სტილი და მოხდინა არ იმჩნეოდა ელასტონის გავლენის შესრულებას და როგორაც მკვერფელი არაა, მოწუფრად იქნა შესრულებული მინდღელის Tileuse აქ tempo ც ნელი იყო და პასეჟის სწორად არ მიღას მარჯვენა ხელთ, არ არის სიმშუშობა.

დროსდოვის კონცერტს შემდეგ იმავე კონსერვატორიის დარბაზში შედგა ამირაული საღამო მოუმივი კარტიტის მონაწილეობით (ილჩენკო—I სკრიპკა, ტრუხელი—II სკრიპკა, ცოვინოვი—cello, ფლორენსკი—ალტო). შესრულებული იქნა სინტინის კონტრტო E moll. ფორტეპიანოს პარტია შესრულდა ქარიზალი-პარტირნამ რომელიც გამოიჩინა კარგი ტენიკა, პალაოზიაცია. ნაკლი:—ზედმეტი ფორსიროვკა, ცოლ ფაზიროვკა. ერგას აგრტირტი 9-moll შესრულდა სრულ ensemble-ით.

პირველი კონცერტორიის დარბაზში შესდგა ახალგაზრდა ვიოლინისტი ტრანს რაი გარბუზოვის კონცერტი. იტალიანტი, დასრულებული, სხარანგენო, მიუხედავად გარბუზოვის სახალხო-აზრობისა, მის შესრულებაში ჩინა რთიერება, სიღრმე; დიდი ტენიკა, მოსიკალობა. მას ჩინებული მომავლი მოიღოს.

ეს Wunder kind კი არ არის, არამედ მეტად დაჯილდოებული არტისტიკული ბოქნი. მშობლების სასახლო-უნდა ითქვას, რომ ისინი თვალს ადევნიენ შავის სერიოზულ მუშაობას და არ სარგებლობენ მისი ნიჭით.

„ფსკული საზოგადოების“ მოქალაქე პირები: ფილად. კიკნაძე
(შემდგომი).

კიკნაძე ბერის შესახებ მთავრობამ იმ დროის ეგზარხოს ცნობები მისცეს, რომ თქვენს სამწყსოში, ერთი ჩვენი მთავრობის მტერი ბერი გყოლიათო. ეგზარხოსმა მოისმინა ეს ცნობები და ამაზედ სასტიკათ გატოფდა, ამიტომ ეგზარხოსმა დროებით ამ ბერის დაქერა დაატოვებინა.

ჯერეთ ჩვენ შეგვიჩვენეთ ცნობებს და მის მერე იქმნეს მისი დაქერა. ამიტომ მთავრობამ დასტოვა კიკნაძე ბერის დაპატიმრება. ეგზარხოსმა კი კიკნაძე ბერს ჯაშუშები მოიჩინა და დაუყენა ზედამხედველათ. 1833 წ. გახაფხულზედ კი, ერთ დღეს, კიკნაძე ბერს, თავს დაეცნენ ეგზარხო-სი, ამის პროკურორი, მთავარმართებლის მოხელე და 100 რუსის ყაზახის სალდათები და უცბათ მონსტერს ალყა შემოარტყეს.

მცირე ხანს შემდეგ ყაზახები მონსტრის გალავანში შევიდნენ, ასევე შევიდნენ ყველანი ეგზარხოსი, პროკურორი, მთავარმართებლის მხელე და სხვანიც ასეთნი ბერნი, ყველანი იქ მისულნი.

მცირე ხანს შემდეგ სენაკებში გამობიხეს ყველა ბერები, ესენი დააყენეს ერთ მხარეს, მერე გამოუძახეს კიკნაძე ბერსაც, ეს დააყენეს მეორე მხარეს, კარგა მოშორებით ბერებთან. მერე ბერებს მისცეს ასეთი გამოკითხვა მთავრობის კაცებმა. თითო ბერს ჰკითხავდნ და სწერდნენ მის ნაღაპარს. მერე მეორეს, მესამეს და სხვებსაც ასევე. ბერებს იი რასა ჰკითხავდნ:

ფ. კიკნაძეს, აქ ამ მონსტერში სად აქვს დამალული ის ქალაღები, რომელსაც იგი ხალხში ავრცელებს და მით მოუწოდებს ხალხს, რომ იგინი რუსის მთავრობის წინააღმდეგ აჯანყდნენ? ბერებმა ერთმანეთს შეხედეს, კიკნაძე ბერი გაფთხდა. ბერებს თვალთ სიფრთხილე ანიშნა. ბერებმა ყველამ უარი სთქვა: — ჩვენ მაგისთანა ქალაღების არასფერი გვინახავს აქ, არც ვიცით

რამე მაგაზედ, ჩვენ მაგის არასფერი გავგეგოანია. ეს პირველიათ.

ამის შემდეგ მოიტანეს სხვილი თოკები და ყველა ბერები თითო-თითოდ ხეებზე მიაკრეს იმ თოკებით მაგრა. ამის შემდეგ ეგზარხმა ბერებს ისეთი სიტყვა უთხრა:

„ბერებო თქვენ ყველანი უარს ამბობთ და არ ვიცით, იმხნით. გირჩევთ, რომ გამოტყდეთ და სწორეთ ილაპარაკოთ, თორემ ჩვენ მიანიც ყველასფერს ვიპოვნით.“

ბერებმა მიანიც უარი უთხრეს, რომ არ ვიცითო.

მერე ეგზარხმა უთხრა მთხოვნელის პირით შემდეგი სიტყვა:

„რაკი თქვენ უარს ამბობთ და მალათ, რაც აქ ამ მონსტერში თქვენნი საღომი სახლებია, ყველას გაეზნაკეთ, მერე დაეპყვეთ და პოვნით კი მიანიც ვიპოვნით, მის შემდეგ თქვენც არ დაგადგებთ კარგი დღე. მის შემდეგ თქვენც სულ რუსეთში გადავასახლებთ ისე, რომ მის შემდეგ თქვენ საქართველოს თვლით ვეღარ ნახავთ.“

ხეზედ მიკრულ ბერებში, ერთი მოხუცებული ბერი იყო, რომელსაც თავის საცხოვრებლათ ერთი პატარა ორ სართულიანი სახლი ჰქონდა გაკეთებული, ამის შეეშინდა, რომ ვი თუ ჩემი სახლი დააქციონ და მაშინ ხომ პოვნით მიანიც იპოვნით იმ ქალაღებს და ბარემ ვეტყუო ეს-მალე და მით სახლებს დაქვევა ას-ტყებათ, ჩვენ ხომ მაშინ რუსეთში არ გადავასახლებდნო.

კიკნაძემ ამ ბერს ალლო აართვა და შეუბღვირა ოსტატურათ, მაგრამ საქმე გვიან იყო. ბებერ ბერს სახლის დაქცევის და გადასახლების ეშინოდა და ამიტომ მან ეგზარხის მთარგმნელს უთხრა შემდეგი:

„მოითმინეთ, ნურაა ფერს დააქვევთ, მე ვეტყუთ ყველასფერს, სადაც რა არის დამალული და შენახული. მხოლოთ იმ პირობით კი, რომ არც სახლები დააქციოთ და არც რუსეთში გადავასახლოთ ჩვენა.“

მთარგმნელმა ბერის ეს სიტყვა ეგზარხს გადასცა. ეგზარხს გაუხარდა და პასუხათ მთარგმნელის პირით თანხმობა მიუგო. მაშინათვე ეს დაბული ბერი ახსნეს. აჰან დაიწყო ცნობების მიცემა ასე:

„აგერ აი, იმ სახლის ყავრელში ნაშლ მიწას ნახავთ, ის მიწა გადათხარეთ, მის ქვეშ ფიცრები აწყვი, ის ფიცრები გადასწიეთ და მის ქვეშ აწყვი ყველასფერი.“

ამ სიტყვის უმაღ მთარგმნელმა დაუყვირა ჩინოვნიკს და პროკურორს, რომელნიც მალლა იყვნენ ასულნი დასაქვევათ.

—შევიტყუთ, შევიტყუთ, არასფერი დააქციოთ.

მალე თვით ეს მთხოვნელიც მალლა ოთახების ყავრელისაკენ გაიქცა აღნიშნული ადგილის მოსაძებნათ. მალე ავიდა, იპოვნეს ის ფიცრები და მართლაც მიწა, აკრიფეს ის ფიცრები და მართლაც მიწა იპოვნეს ბერები ქალაღები.

მთარგმნელმა დაიყვირა მალლი-დამ ეგზარხოსის ვასავონად.

—ვიპოვნეთ ყველაფერი, ყველასფერი მართალი გვითხრა ბერმა.

ამ დროს ეგზარხოსი კიკნაძე ბერს შებღვირით შეხვდა, მალე მივარდა და გულიდამ ჯვრის აგლეჯა დაუწყო, თან ასე ეუბნებოდა.

შენ ბერი ხარ, მაგრამ ამ ჯვარის ღირსი არა ხარ, რომ ატარო.

კიკნაძემ ჯვარი არ დაანება და ასეთი სიტყვა უთხრა:

მე ქართველ მეფის დროის ანტონ კათალიკოზის ნაკურთხი ვარ, ჯვარიც იმან მომცა და არა შენა, შენ არა გაქვს ნება, რომ მე ეს ჯვარი გულოდამ ამკლიჯო.

ეგზარხოს და კიკნაძეს ჩხუბი მოუვიდათ, ერთმანეთს მაგრათ ურტყეს, კიკნაძე ღონიერი კაცი იყო, მოერია. გულიდამ ჯვრის აგლეჯის ნება არ მისცა. ჩვენც ბერები სულ

ხეებზედ ვიყავით მომალეები ერთად-ერთი ბებერი ბერიც არ მეგებოდა. აქამდე მოხდა მა ეგზარხოსს და წარბეცებოდა ჩაბრუნებისთვის. აქამდე მოხდა ხრა:

შე შეჩვენებულთა, შენა, ასე გორ შეგაშინეს ეს, რა ჰქენ? ამ დროს, მალლიდამ ყაზახები მოვიდნენ ქალაღები ჩამოიტყა მალე დაყარეს ეს ქალაღები ეს ეგზარხოსი და კიკნაძე გააღეს. ამ დროს ყაზახები ვერ შეცნენ კიკნაძეს აღამიანურად.

იმავე დღეს, კიკნაძეს ბოროტი შეუყარეს და თავისავე ოთხდაამწყვიდეს, მის სახლში რაც ნები იპოვნეს, ძალიან ბევრი, გამოიტანეს და ნაპოვნ ქალაღები მიუპატეს, ცეცხლი მისცეს და კიკნაძეს თვალის წინ დასწვეს. ნაძეს ოთახიდან დაუწვევი და სხვა და სხვა წერილები, ყველა ნი მათ თან წილეს.

იმ დღეს, კიკნაძე დამწყველად და შეკრული იყო თავის ოთახათნდა მეორე დღე, ყველანი ემზადნენ წასასვლელად. კიკნაძე რი გამოიყვანეს კარში. ფრს ბოროტი ჰქონდა, ასევე ხელ შეიაც, იმას კიდევ ველზედ დიდი თოკი შემოაწვიეს და შეეამ თოკის ერთი წვერი ერთს ყამისცეს, რომელ ყაზახიც ცხენ იჯდა და ამას უნდა წაეყვანა ფკიკნაძე.

ასეც მოხდა ცხენოსანი ყცხენით წვიდა წინ, ხელში იმკის წვერი ეჭირა, რომლითაც ნაძე იყო შემოარტილი და ეს ნიანი ყაზახი ქვეითათ მოსიარტიკიკნაძეს მიათრევადა უსაბაროდ ჩვენც ბერებმა ბევრი ვიწუხეთ, რამ რალა იქნებოდა, არასფერი.

ასე წვალებით წაიყვანეს კიკნამ გვარად კიკნაძეს წინ ერთი ნოსანი ყაზახი მისდევდა და რევდა უზღვლად და უკან კმას 100 ცხენოსანი ყაზახი მისდა. ამათ თურმე მათ კიკნაძეში ძრიელ დატანჯეს და რადგ იგი ცხენოსან ყაზახებს ფეს და ვერ მისდევდა, ორჯერ უცნგაში მათახებით, სოფ. უჯარამე გაუთევენით და კიკნაძე რამე ერთ საღორეში შეადგეს და გაათიბინეს.

მეორე დღეს კიკნაძე თფილ ჩაიყვანეს და მეტეხის ციხეში ვეს თურმე. მცირე ხნის შემდეგ გაასამართლეს და მას ციმბირში სვლა მიუსაჯეს სასჯელად. მეტი იგი დააპატიმრეს იმ ტუსაღებ რომელნიც „ფარული საზოგების“ გამო დაქერილები იყვნენ ამათ გამოძიებეს კიკნაძეს საქმე კავშირი ჰქონდა.

აქ კიკნაძემ ტუსაღებს ტუსაფის წესით, თითების რაკუნით პარაკი ასწავლა, რომ გამოძიროს, ყველამ ერთნაირად ვიარაკათო. ამ თითების რაკერთმანეთს ატყობინებდნენ ვმფერს. მერე კიკნაძე ავად ძრიელ, ამიტომ იგი მეტეხიდან რიის მონასტერში გადაიყვანეს, ოთახში დაამწყვიდეს და კაყააულად ორი სალდათი დნეს.

იქ მონასტერში საზარდოს დმალს ბერები უგზავნიდნენ, მა იგი ვერ მოჩა და 1834 წ. დაიცვალა, დასაფლავეს იქმნანსტრის გალავანში, ეკლესიის მისი ბარგი-ბარხანაც სულ სათებმა წაიღეს, ბრძანება ასეთი დათ.

დამარხვის დღეს, პროფე მოვიდა და რუსულად საუბრალაც ქალაღი წაიკითხა. ჩვენ რა გავიგეთ რა მისი. ასე დალა ეს ამბები მღვდელ მონაზონადიმ 1884 წ.

ზაქ. კიკნაძე